

Справа № 0907/4382/2012

Провадження 22ц/779/2887/2013

Категорія 52

Головуючий у 1 інстанції Барашков В.В.

Суддя-доповідач Девляшевський В.А.

УХВАЛА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

25 листопада 2013 року

м. Івано-Франківськ

Колегія суддів судової палати в цивільних справах Апеляційного суду Івано-Франківської області в складі:

головуючого Девляшевського В.А.,

суддів: Горейко М.Д., Шалаути Г.І.,

секретаря Петріва Д.Б.,

з участю: представника відповідача - Харчука В.М.,

третьої особи - ОСОБА_3,

позивача - ОСОБА_4

та його представника - ОСОБА_5,

розглянувши у відкритому судовому засіданні справу за позовом ОСОБА_4 до Обласного комунального спеціалізованого лісгосподарського підприємства «Галсільліс» про поновлення на роботі, стягнення середнього заробітку за час вимушеного прогулу та стягнення моральної шкоди, за апеляційною скаргою Обласного комунального спеціалізованого лісгосподарського підприємства «Галсільліс» на рішення Івано-Франківського міського суду від 09 липня 2013 року

в с т а н о в и л а :

Рішенням Івано-Франківського міського суду від 09 липня 2013 року частково задоволено позов ОСОБА_4. Його поновлено на посаді головного лісничого, першого заступника генерального директора Обласного комунального спеціалізованого лісгосподарського підприємства «Галсільліс». З відповідача в користь ОСОБА_4 стягнуто середній заробіток за час вимушеного прогулу в сумі 99 898 грн 50 коп та 2000 грн моральної шкоди.

Задовольняючи позовні вимоги ОСОБА_4, суд першої інстанції виходив з того, що відповідачем не доведено законності звільнення працівника, в наказі про його звільнення не вказано в чому саме полягає одноразове порушення трудових обов'язків, не зазначено порушення яких конкретно вимог і яких саме нормативних актів ним допущено.

Не погоджуючись із даним рішенням суду першої інстанції, представник відповідача подав апеляційну скаргу, в якій посилається на те, що суд допустив неповноту при розгляді справи, неправильно встановив обставини справи та дав їм неправильну оцінку, допустив порушення норм процесуального права. Так, на його думку, суд повинен був дану справу передати за підсудністю у м. Львів за місцем проживання позивача, однак він помилково прийняв до уваги наданий ОСОБА_4 договір оренди квартири у м. Івано-Франківську, який не можна вважати укладеним у відповідності із нормами чинного цивільного законодавства України, і розглянув справу по суті. Апелянт також зауважує, що ОСОБА_4 відповідно до наказу ОКС ЛГП «Галсільліс» №10-к від 13.10.2011 року був призначений виконуючим обов'язки головного лісничого, першого заступника генерального директора підприємства. Тому, на його думку, суд першої інстанції безпідставно поновив позивача на посаді головного лісничого ОКС ЛГП «Галсільліс». Апелянт вказує, що ОСОБА_4 звільнений за вчинення неправомірних дій, які полягали у тому, що він без доручення генерального директора підписав лист від 16.01.2012 року від імені ОКС ЛГП «Галсільліс», який був направлений на адресу органів прокуратури, чим перевищив свої повноваження. Зазначає, що такий лист міг підписати на той час генеральний директор підприємства - ОСОБА_6 або в.о. генерального директора - ОСОБА_7. Скаржник також не погоджується з висновком суду першої інстанції про те, що ОСОБА_4 внаслідок звільнення було спричинено моральну шкоду. На його думку, така вимога позивача безпідставна, не доведена об'єктивними доказами. Вважаючи у зв'язку із викладеним оскаржене рішення незаконним і необґрунтованим, просить його скасувати, ухвалити нове рішення про відмову у позовних вимогах ОСОБА_4.

До апеляційної скарги відповідача приєдналась третя особа - ОСОБА_3.

В засіданні апеляційного суду представник відповідача та третя особа апеляційну скаргу з наведених підстав підтримали. Вважають, що вимоги ОСОБА_4 про поновлення на роботі та стягнення коштів є необґрунтованими, оскільки матеріалами справи підтверджено вчинення ним дисциплінарного проступку та дотримання вимог норм чинного законодавства про працю України при застосуванні дисциплінарного стягнення. Зазначили, що лист до органу прокуратури вправі був підписати генеральний директор об'єднання, а не ОСОБА_4. Представник апелянта, крім того вказав, що надіславши згаданий вище лист на адресу органу прокуратури, ОСОБА_4 спричинив підприємству шкоду. Тому, на його думку, адміністрацією правильно обрано вид дисциплінарного стягнення щодо позивача. Просив оскаржене рішення скасувати, ухваливши нове рішення про відмову у позовних вимогах ОСОБА_4.

ОСОБА_4 та його представник доводи апеляційної скарги заперечили, вважаючи, що суд першої інстанції, повно і всебічно встановивши дійсні обставини справи, дійшов до правильного висновку про відсутність підстав для звільнення за п.1 ч.1 [ст.41 КЗпП](#)

[України](#) та про обґрунтованість позовних вимог. Тому просили рішення в даній справі залишити без змін.

Вислухавши суддю-доповідача, позивача, представників сторін, третьої особи, дослідивши матеріали справи, колегія суддів вважає, що апеляційна скарга не підлягає до задоволення з таких підстав.

Задовольняючи позовні вимоги ОСОБА_4, суд першої інстанції виходив з того, що матеріалами справи не підтверджено вчинення ним одноразового грубого порушення трудових обов'язків, за яке б відповідач вправі був би звільнити його за п.1 ч.1 [ст.41 КЗпП України](#).

З таким висновком колегія суддів погоджується. Адже, по-перше, підписуючи 16.01.2012 року лист щодо проведення перевірки дій Територіальної Державної Інспекції праці, адресований органам прокуратури Львівської області, ОСОБА_4, будучи в.о. головного лісничого, першим заступником генерального директора ОКС ЛГП «Галсільліс», своїх посадових обов'язків не порушив. По-друге, він не діяв всупереч законним інтересам підприємства, і ніяких об'єктивних відомостей про спричинення підприємству шкоди внаслідок надіслання згаданого листа відповідачем не було надано. Крім того з'ясовано, що 01.02.2012 року в.о. генерального директора ОКС ЛГП «Галсільліс» згаданий вище лист з органів прокуратури відкликав (копія листа керівника підприємства - том №1, а.с.70).

Колегія суддів також зауважує, що навіть якщо б серед повноважень ОСОБА_8, як посадової особи ОКС ЛГП «Галсільліс», і не було зазначено можливість листування з іншими установами та організаціями, то його звернення в органи прокуратури області з метою перевірки законності дій Територіальної Державної Інспекції праці Львівської області не може вважатись порушенням трудового законодавства, оскільки таке право йому надано [статтею 40 Конституції України](#). В названій нормі [Конституції України](#) зазначено, що усі мають право направляти індивідуальні чи колективні письмові звернення або особисто звертатися до органів державної влади, органів місцевого самоврядування та посадових і службових осіб цих органів, що зобов'язані розглянути звернення і дати обґрунтовану відповідь у встановлений законом строк.

За змістом рішення Конституційного Суду України від 10 квітня 2003 року №8-рп/2003 звернення громадян до правоохоронного органу, що містять певні відомості про недодержання законів посадовими або службовими особами, передаються чи повідомляються не з метою доведення таких відомостей до громадськості чи окремих громадян, а з метою їх перевірки уповноваженими на це законом іншими посадовими особами. Тому Конституційний Суд України наголосив, що за такі звернення нормами чинного законодавства відповідальність не передбачена.

На думку колегії суддів, даючи оцінку наданим сторонами доказам по справі в їх сукупності, суд першої інстанції прийшов до правильного висновку про те, що до ОСОБА_4 дисциплінарне стягнення у вигляді звільнення з роботи за п.1 частини 1 [ст.41 КЗпП України](#) за надіслання ним листа в органи прокуратури області відповідач застосував безпідставно.

Посилання представника апелянта на те, що суд не вправі був поновляти позивача на посаді головного лісничого, першого заступника генерального директора ОКС ЛГП "Галсільліс", не може бути прийнято до уваги. Адже, встановлено, що ОСОБА_4 згідно наказу №10-к від 13.10.2011 року виконував обов'язки головного лісничого, першого

заступника генерального директора названого підприємства до звільнення з роботи за наказом від 13.02.2012 року. Ця обставина згідно ч.4 [ст.24 КЗпП України](#) означає наявність трудових відносин між відповідачем та ОСОБА_4 саме за посадою головного лісничого, першого заступника генерального директора підприємства навіть у відсутності відповідного наказу.

Твердження представника апелянта про порушення судом першої інстанції правил територіальної підсудності не доведено належними та об'єктивними доказами. Однак, навіть при встановленні такого факту нормами чинного процесуального законодавства України не передбачена можливість скасування ухваленого рішення за названою обставиною.

Приймаючи до уваги вище наведене, колегія суддів вважає, що рішення суду першої інстанції щодо задоволення позову ОСОБА_4 про поновлення на роботі та інших його вимог є законним і обгрунтованим. Доводи апелянта висновків суду не спростовують. Тому підстав для скасування рішення суду першої інстанції в даній справі немає.

На підставі наведеного та керуючись ст. ст. [218](#); [307](#); [308](#); [313](#); [314](#); [319](#); [324](#); [325 ЦПК України](#), колегія суддів -

у х в а л и л а :

Апеляційну скаргу Обласного комунального спеціалізованого лісгосподарського підприємства «Галсільліс» відхилити, а рішення Івано-Франківського міського суду від 09 липня 2013 року по даній справі залишити без змін.

Ухвала набирає законної сили після її проголошення, однак може бути оскаржена у касаційному порядку безпосередньо до Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ на протязі двадцяти днів з дня набрання нею законної сили.

Головуючий В.А. Девляшевський

Судді: М.Д. Горейко

Г.І. Шалауга

Згідно з оригіналом

Суддя: В.А. Девляшевський